Спочатку пристані шукаєм,
А потім – прагнемо штормів...
... Що ми самі про себе знаєм
У круговерті справ і слів?
Яким ключем відкрить зуміли
Душі глибинні тайники,
Де сто вогнів (такої сили!)
Ще не приборкано ніким?
Де кожен день – чуттів сум'яття,
Де здобувати і втрачать,
Де мов закляття, мов прокляття —
Летіти і не наздогнать,
Де так ніколи й не збагнути
У круговерті справ і слів –
Чому, коли вже все здобуто,
Нам знову
прагнеться
штормів?..